

Ο ΛΕΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ τοὺς δύο λέοντας ἕκ μαρ-
μάρου οὓς οἱ περὶ τὸν στόλαρχον Μωροζίνηνη ἤρ-
πασαν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐν ἔτει 1688, καὶ
ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ ναυστάθμου, εὐρίσκειται
καὶ τρίτος λέων ὑπερμεγέθης, καθήμενος ἐπὶ τῶν
ὀπισθίων ποδῶν, ὃν ἀπήγαγον μετ' ἄλλης λείας
ἐκ τοῦ Πειραιῶς.

Ὁ λέων φέρει ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὠμοπλατῶν
ρόυνικὴν ἤτοι ἀρχαί-
αν ἐπιγραφὴν σκαν-
διναυικὴν δαιδαλοει-
δῶς ἐγκεχαραγμένην
μετὰ τινος φιλοκα-
λίας, ἣν παρατήρησε
πρῶτος ὁ Ackerblad,
ἐν ἔτει 1799, ἐδημο-
σίευσε δὲ μεταφράσας
καὶ σχολιάσας ὁ δα-
νὸς ἀρχαιολόγος Κά-
ρολος Rafn ἐν ἔτει
1856. Κατὰ τοῦτον
τὰ χαραγμάτα γε-
γραμμένα εἰς νορθη-
κὴν διάλεκτον, οἷα ὠ-
μιλεῖτο τὸν ΙΑ' αἰῶνα
ἐν ταῖς σκανδιναυ-
καῖς χώραις καὶ ἐν
Ἰσλανδίᾳ, λέγουσιν
ὅτι «ὁ Ἄκων ἀφίκετο
» μετὰ τοῦ Οὐλφ καὶ
» τοῦ Ἀσμουνδ καὶ
» τοῦ Ἄων εἰς τὸν
» λιμένα τοῦτον. Οἱ
» ἄνδρες οὗτοι ἐπέβα-
» λον ἀπὸ κοινοῦ μετὰ
» Ἀραλδ τοῦ μεγά-
» λου ποινὰς βαρεῖας
» τοῖς ἐπαναστήσασι
» λαοῖς τῶν ἐλληνικῶν
» χωρῶν. . . Ὁ Ἀσμουνδ ἐχάραξε τὰ ροῦνικὰ
» ταῦτα γράμματα μετὰ τοῦ Ἀσγειρ καὶ Θῶρ-
» λειφ, Θῶρθ καὶ Ἰθαρ, κατ' ἐπιταγὴν Ἀραλδ
» τοῦ μεγάλου, ἐν καιρῷ ὅτε οἱ Ἑλλαδικοὶ ἐπανέ-
» στησαν ».

Τὴν ροῦνικὴν φράσιν «ὁ Ἄκων ἀφίκετο. . . εἰς
τὸν λιμένα τοῦτον» (Hacon wann.. havn thessa)*,
ὁ Κάρολος Hopf, ὁ Hertzberg, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος

Παπαρρόγόπουλος ἐξέλαβον ὁ Ἄκων ἐκυρίευσε. .
τὸν λιμένα τοῦτον, τὴν δὲ τελευταίαν περικοπήν. .
« ἐν καιρῷ ὅτε οἱ Ἑλλαδικοὶ ἐπανεστήσαν »
μετέφρασαν «καίτοι ἐνισταμένων τῶν Ἑλλήνων».

Ἐπὶ τῇ ἐσφαλμένῃ ταύτῃ ἐρμηνείᾳ συντάξαν
ἔπειτα ὅλην σελίδα ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν κατὰ
τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνας, περὶ συμβάσεως ἄρα συ-
στάσεως τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῆς Βυζαντινῆς ἀρ-

χῆς, ἣν περιέστειλαν
δῆθεν οἱ ὑπὸ τὸν πο-
λυθρύλητον ἥρωα Ἀ-
ράλδον βάραγγοι μα-
χηταὶ διὰ τῆς ἀλώ-
σεως τοῦ Πειραιῶς·
ὅτι ὁ Πειραιεὺς κατ'
ἐκείνην τὴν ἐποχὴν
δὲν ἦτο ἔρημος κα-
τοίκων, ἀφ' οὗ περὶ
κυριεύσεως αὐτοῦ γί-
νεται λόγος, καὶ διὰ
τῆς ἀλώσεως αὐτοῦ
κατεστάλη ἢ ἐν Ἀ-
θῆναις ἐπανάστασις·
ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ
Πειραιεῖς, καίτοι κα-
ταβληθέντες ὑπὸ τῶν
ἄλλοφύλων πολεμι-
στῶν, εἶχαν ὅμως τὸ
θάρρος ὅπως ἀντι-
στῶσιν εἰς τὴν χάρα-
ξιν τῆς ἐπιγραφῆς, ἥ-
τις ἐμελλεν ἵνα διαι-
ωνίσῃ τὴν ἦτταν αὐ-
τῶν καὶ τὴν συμφο-
ράν.

Ἐξ ἄλλου μέρους
ὁ σουηδὸς Σόφος Bug-
ge, ἐν ἔτει 1875, ὁμολογῶν ὅτι ἡ ἐπι-

γραφὴ εἶνε πράγματι ροῦνικὴ, καὶ ὅτι ἐχάραχθη
μεσοῦντος ΙΑ' αἰῶνος, εὐρίσκει τὰ γράμματα πά-
νυ ἐφθαρμένα ἐκ τῆς χρονιότητος καὶ ἀνεπίδεκτα
ἀναγνώσεως· τὴν δὲ ἐξήγησιν ἣν ἔδωκεν ἄλλοτε

(*) Wann havn thessa ἐν σκανδιναυικῷ ἰδιώματι, ὅπως
γερμανιστὶ gewann diesen Hafen, καὶ γαλλιστὶ il gagnat
ce port, σημαίνει ἀφίκετο εἰς τὸν λιμένα τοῦτον, ἢ τοι προσ-
ωρμίσθη.

Ὁ λέων τοῦ Πειραιῶς μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἡμισώου
τῆς ροῦνικῆς ἐπιγραφῆς.